

הן חולמות להיות דוגמניות

הן מוכנות לשלם כל מחיר

עסק לידות

פעם היה מאד פופולארי ומקובל להיית איש יחסיציבור. כל מי שכיבד את עצמו — היה כזה. עסקו בכך בתחילת לה אנשים עם ב.א. ואחר־כך בלי ב.א. עם תיכון, בלי תיכון, עם עממי או בלי עממי.

אחר כך זה נמאס. הפסיקו לעסוק בייחסיציבור והתחילו לפתוח דיסקוטקים. אחרי הדיסקוטקים באה אופנת הסטייקיא דות, ועכשיו באה לעולם אופנה כלכלית חדשה: אופנת בתי־הספר לידוגמנות.

★ ★ ★

בחורות תמיד יש

כל מי שמכבד היום את עצמו ואת הכסף שלו, הופך את עצמו לסוכן דוגמניות. יש כל מיני סוגים של סוכנים כאלה. הסוג הנחות ביותר הוא הסוכן קטן, הלוקה מדוגמניות ומסתם בחורות אחרות ומנסה להפיץ אותן בעד זה. סוג אחר הוא סוכניות־הדוגמניות שלידי משרדי־הפרסומת, והסוג המכובד ביותר הם בתי־הספר לידוגמנות. לכל הסוכנים הללו לא חסרה פרנסה. הם לא סובלים מהשפל כלל. כי בחורות תמיד יש ויהיו בשפע. המצב הכלכלי לא משפיע על זה.

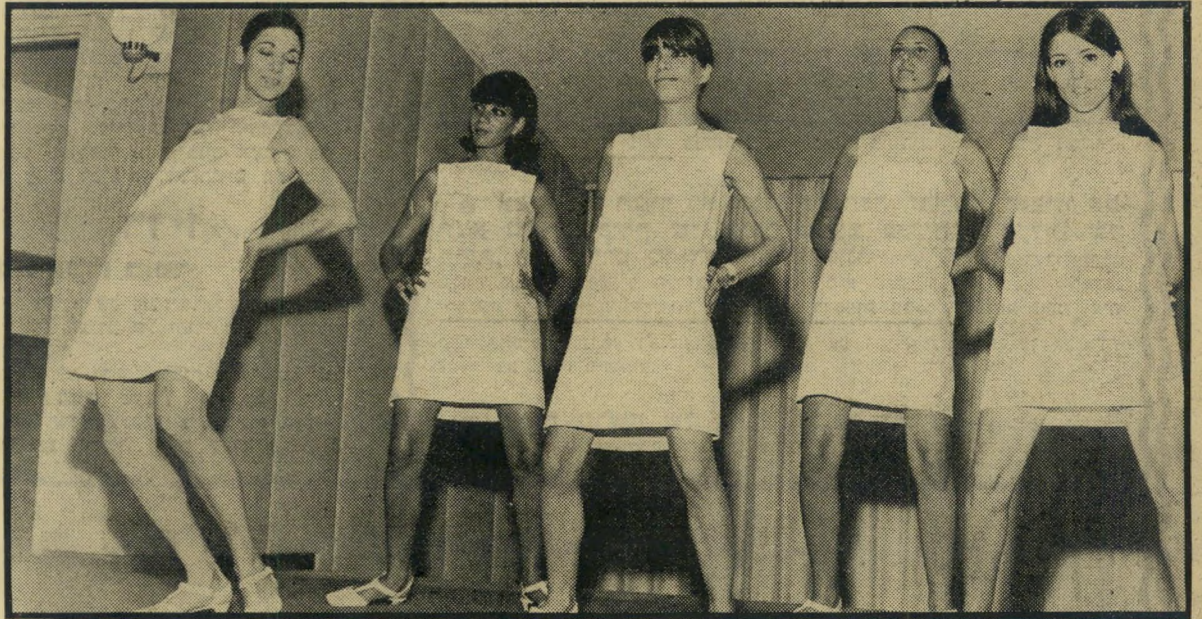
לפי סטטיסטיקה שעשה אחד מסוכני־הדוגמניות מתברר שכל שנה מגיע לגיל שבע־עשרה דור חדש של 35 אלף צעירים. ביניהם יש כ־17 אלף נשים, ומתוכן כ־7500 במצב טוב. ראוי לדיגמן. לפני שהדוגמנות חזרה למורה, היו נערכות תצוגות־אופנה קטנות בחסות ובעד רת ויצו, אילנשיל פוליו, האגודה למלחמה בסרטן ובשחפת ועוד כל מיני מחלות. התצוגות היו נערכות על־ידי מספר תנויות או בתי־מסחר בון או בשרתון, ולכל העניין היה אופי חלוצי צנוע. כיום זהו עניין שונה לגמרי. עכשיו זה כבר עסק. מנהלי תצוגות האופנה עוברים בחנויות, מקבלים דגמים וכסף, ועושים את התצוגות שלהן תמורת משכורת של־מה ועשירה. אבל את עיקר ההון הם צוברים מהגערות עצמן. שרצות להזרים את המוצרים.

★ ★ ★

"מכירים אותי כבתי־קפה"

ראשונה מבין סוכני הדוגמנות היחסינים הייתה אילנה פדרמן. היו לה מספר דוגמניות, ביניהן היא עצמה, וכולן הפסיקו, בתקופה בה עסקה במקצוע הזה. לערוך מספר תצוגות קטנות. אבל בסוף היא לא שילמה לדוגמניות שלה, או שבעלי החנויות לא שילמו לה, בכל־אופן, היא עזבה את העסק וחזרה לחייה הפרטי.

אחריה פנתה למקצוע הזה יהודית פרי, מלכת־החן הישראלית. היא עבדה בסוכנות לדוגמניות סטייל, ואחרי שרכשה נסיון ב

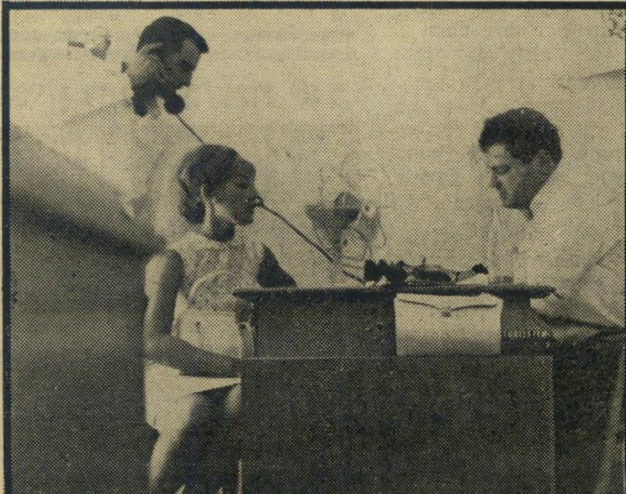
במנון דן, תחת הדרכתו של המורה לריקוד שמעון לוי. בית הספר מונה כארבעים תלמידות. מחיר הקורס הוא הגבוה ביותר בארץ ללימודי אופנה, מגיע לכדי 730 לירות לתקופת־קורס אחת.

תלמידות בוורוד כשהן לבושות בחלבושת אחידה של בית־הספר ל־אופנה של גרעון אוברזון, נראות הבנות כשהן מתאמנות באולם,

מעלה ממאה בנות, שחלק מהן נראה בתמונה. מרביתן פקידות החולמות על עולם של זוהר מפוקפק, ומוכנות לשלם כל מחיר כלל מי שמוכן להעניק להן את הידע היקר עבור רכישתן.

הלוט של הדשא כתוצאה ממודעה של סוכנות דוגמניות חדשה, פרג'ון את ארדיסי, שהופיעה פעם בודדת בעיתון, התקבצו ל־

מינה סוכנות על שם מונה ליוה, אשר בראשה עומדים סוכני ספרים לשעבר, גם היא נכנסה לשוק הפורח של מסחר בדוגמניות. הם מתכננים הוצאת שנתון של דוגמניות בישראל.

פרג'ון את ארדיסי האחד עובד־לשעבר של חברת ביטוח, ואילו השני מנהל להקת קצב ישראלית. הם פתחו לפני שבועיים סוכנות לדוגמניות.

יהודית פרי שפתחה סוכנות לדוגמניות בשם פרי סטייל, בתמונה מימין, עם דוגמניותיה.